

بکی از آسیب‌های تولیدات رادیویی یکنواخت شدن ساختار
وقالب‌های تولید برنامه در بیشتر شبکه‌های رادیویی بود، اما
در بکی دو سال اخیر، با اهمیت پیدا کردن ژانر مستند در معاونت صدا
اشتیاق برنامه سازان به این حوزه افزایش یافته است

مستند در معاونت صدا، اشتیاق برنامه سازان به این حوزه افزایش یافته است.

چه نظری درباره برگزاری این چنین جشنواره‌هایی دارد؟
جشنواره‌ها یک فرست است؛ فرستی برای مستند سازان، مخاطبان و مجموعه افرادی که به عنوان مخاطب رسانه هستند با این گونه‌ها که کمتر برایشان تولید و پخش شده است، آشنا می‌شوند. جشنواره‌ها برای برنامه سازان داخل سازمان، فرصتی فراهم می‌کند تا افرادی که کمتر به مستندسازی توجه داشتند، به این سمت سوق پیدا کنند. از طرف دیگر این ظرفیت را به تولیدکنندگان محتوایی بیرون سازمان که در پی معرفی خود و دستاوردهای شان از رسانه ملی هستند، معرفی می‌کند. تا به جای این که به دنبال ساختارهای ساده همچون برنامه‌های گفت‌وگو محور و میزگرد... برای ارائه برنامه‌ها باشند، از مستند هم استفاده کنند. تا در این نوع برنامه‌ها هم تنوع ایجاد شده و مخاطب پیشتری همراه رسانه شود.

چرا در رسانه رادیو به ساختار مستند کمتر توجه شده است؟
البته اعتقاد ندارم که در رسانه رادیو به ساختار مستند کمتر توجه شده است. مستندسازی در رادیو تاریخی طولانی دارد اما دلیل کمرنگ شدن آن، این است که کسی که کار مستند می‌کند باید زمان فراوانی را برای تولید اثر بگذارد. اگر توجه و پشتیبانی مناسب صورت نگیرد، افراد کمک علاقه‌مندی خود را برای تولید مستند از دست می‌دهند.

گاهی راحت طلبی برنامه سازان هم ممکن است، باعث شود آنها به تولید مستند راغب نشوند. به هر حال مستندسازی کاری سخت و دراز مدت است و برنامه ساز ممکن است ترجیح دهد راهی ساده‌تر را برای تولید برنامه انتخاب کند. اگر در طول سالیان سال رفته رفته به مستندسازی بی توجه شده، بی‌شك این آسیب هم متوجه تولیدکنندگان و هم پشتیبانی‌کنندگان بوده است. بی‌شك برگزاری جشنواره تخصصی مستند، یک بار دیگر، توجه سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و برنامه سازان رسانه را جلب می‌کند تا ان شاء‌ا... با رفع موانع و برطرف کردن آسیب‌ها، سبب شوند بار دیگر مستندسازی رادیویی شکوفا شود.

آیا آثاری داشتید که به دلیل ویژگی‌های ساختاری یا شنیداری هنوز در ذهن شما ماندگار شده باشد؟
برخی آثاری که در نخستین دوره از برگزاری جشنواره رادیو به دست مارسید و من شنیدم، به دلیل تمايز و خلاقیت در ذهن بینده مانده است، که آنها جزو آثار برتر و برگزیده بودند. علاوه بر اینها، آثاری هم بودند این که در فهرست دریافت‌کنندگان جایزه نبودند و برگزیده نشدند؛ اما به دلیل یک سری ویژگی‌های خاص در ذهنم مانده است.

چه انتقاد یا پیشنهادی برای تقویت مستندسازی و برگزاری این چنین جشنواره‌هایی دارد؟
مستندسازی کاری سخت و زمانبر است و باید پشتیبانی خوبی چه مادی و چه معنوی از مستندسازی صورت بگیرد. تا برنامه سازان برای انتخاب سوزه و پرداخت آن زمان بگذارند. تولید مستند کوتاه‌مدت و کاری گذرا نیست، احتیاج به زمان و پشتیبانی مالی و معنوی دارد. مستندساز باید به وجوده مختلف مستند مسلط باشد. مستندسازی خوب رادیویی دنیا را بشنود و مستندهای تلویزیونی زیاد بینند و با شیوه‌های مختلف ساخت مستند آشنا شود.

یک مستندساز خوب چه ویژگی دارد؟
مستندساز به جز بیوهش، شیوه روایت و ارزیابی آثار دیگران، باید به جزئیات تسلط داشته باشد؛ مثلاً با آمیانس و تکنیک‌های صدابرداری صحنه و شیوه‌های روایت مستند و... آشنا باشد. مهمتر از همه این که صبور باشد؛ مستندسازی کار عجله‌ای نیست، و با صبر، حوصله و دقت زیاد صورت می‌گیرد. دومین جشنواره ملی مستند رادیویی بیژواک از ۱۸ تا ۲۲ اردیبهشت در مرکز همایش‌های آزادی امیرکبیر

داور دومین جشنواره رادیویی پژواک:

انتظار هیات‌داوران دریافت و شنیدن برنامه‌های کیفی تراست

را به درستی محقق کرد. مثلاً در این دوره (دومین دوره) از برگزیده شدن آثار چه ملاک‌هایی مد نظر قرار گرفته شده است؟

پژوهش محور بودن، جذاب بودن مستند و بدیع بودن سوزه از جمله ملاک‌های داوری است. علاوه بر اینها کیفیت تولید یک مستند موثر وجود دارد، ترسیم شده است. **برگزاری مدون و منظم کارگاه‌ها و کلاس‌های آموزشی مستندسازان تاثیری بر کیفیت آثار دارد؟**

تنوع در انتخاب مدرسان و عناوین مختلف کارگاه‌ها، کمک خوبی برای ارتقای دانش علاقه‌مندان و مخاطبان جشنواره است. هدف اصلی و مشترک برنامه سازان و مدیران؛ ارتقای کیفی برنامه‌ها و جلب رضایت مخاطب است. جشنواره‌ها محلی برای تعامل بیشتر با برنامه سازان دیگر شبکه‌ها، گروههای برنامه ساز، پیشکسوتان و استادان رادیویست.

از آسیب‌های تولیدات رادیویی بگویید. یکی از آسیب‌های تولیدات رادیویی بگویید.

با توجه به تجربیات شخصی خودم از جشنواره‌ها چه در دیری‌ها و داوری‌ها؛ نکته مهم این است که باید اهداف

جشنواره چه برای برنامه‌ریزان و چه برای شرکت‌کنندگان روش و شفاف باشد. در صورتی که اهداف مشخص و شفاف باشد، در این صورت می‌توان با برنامه‌ریزی دقیق آن اهداف

به ویژه برنامه‌های مستند موثر باشد. پیشکسوتان طریف

کار و همچنین مضایق آن را می‌شناسند. جوانان هم باید

علاقه‌مند باشند و به پیشکسوتان مراجعه کرده و باب

گفت‌وگو و ارتباط مستمر با آنان را باز کنند. این امر باعث

شکوفایی خواهد بود. انتقال سرمایه دانش و تجربه‌ای که

آنها دارند جز برقراری ارتباط مستمر بین نسل‌های کاری

اتفاق نمی‌افتد.

جشنواره راچگونه ارزیابی می‌کنید؟

برای ارزیابی سطح جشنواره باید منتظر بود تا آثار به دست ما بررسد؛ دوره اول برگزاری جشنواره به گونه‌ای دوره معرفی جشنواره بود.

داوری آثار راچگونه ارزیابی می‌کنید؟

از این دوره باید منتظر بود تا جشنواره پله به بلوغ خودش نزدیک شود. انتظار هیات‌داوران دریافت و شنیدن برنامه‌های کیفی ترویج‌تری است. در دوره گذشته برنامه‌های فراوانی به دست مارسید که در گونه صحیح ارسال نشده بود مثلاً برای مستند نمایشی ارسال شده بود، اما در واقع مسند نمایشی نبود. این نشان دهنده آن است که برنامه سازان یا ارسال‌کنندگان آثار شناخت دقيقی از گونه‌های مستندسازی نداشتند. در این دوره با توجه به برگزاری کارگاه‌های آموزشی، توقع این است که ان شاء‌ا... آسیبی که سال گذشته وجود داشت، امسال نباشد و برنامه‌هایی کیفی تر بشنویم.